

ANGYALFÖLDI ÖRÖMHÍR

A Budapest-Angyalföldi Evangélikus Egyházközség

adventi-karácsonyi körlevele

2012. december

„Emberré lettél, hogy ember legyek”

„Ne féljeteK, mert íme, hirdetek nekteK nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz: üdvözítő született ma nekteK, aki az ÚR KRISZTUS a Dávid városában.” (Lk 2,10-11)

Egy újszülött teljesen felforgatja az ember életét. Semmi nem maradhat úgy, mint azelőtt volt. Erről szól Mikszáth Kálmán: *Lapaj*, a híres dudás című elbeszélése, igazi karácsonyi mondanivalóval.

A főhős, *Lapaj Istók* csősz, szikár, szótlan, mosolytalan ember, akinek „édesanyja a természet”, és „legközelebbi rokonai az állatok”. Szereti munkáját, megóvja a földet az állatoktól és az illetéktelen emberektől. Az állatokkal könnyebb dolga van. Az embereket nem szereti, ahogy a falubeliek sem rajonganak érte. Sok csalódás érte már Lapajt, sokan kihasználták naivságát, együgyűségét. Azóta nem engedi közel magához az embereket, akik őt emiatt ridegnek és szívtelennek tartják. Egyedül a dudája emeli ki az állatok közül, mert azon oly szépen tud játszani, hogy hetedhét országból csodájára járnak. Dudája, amelyet még édesapjától örökölt fekete báránycsőről készített, a legnagyobb értéke.

Lapaj Istók egyhangú, kiszámítható, unalmas élete azonban egy napon gyökeres fordulatot vesz. Egy fiatal lány szörnyű tragédiájának lesz tanúja, ami megrendíti a zord csőzst. Ezután visszatér kunyhójába, ahol gyereksírásra lesz figyelmes. Egy újszülött csecsemő árválkodik a kunyhó sarkában. Lapaj első ijedtségét leküzdve elkezd kimutatni érzéseit; az erdő nevelte vadember a karjába veszi, cirógatja, dajkálgatja a síró csöppséget. Másnap reggel Lapaj megeteti kecsketejjel, és beküldi a Matyi gyereket bábaasszonyért a faluba. Együtt tölti az egész napot a csecsemővel. Sugárzik róluk a boldogság. Amikor estére megérkezik a bábaasszony és kéri a csecsemőt, Lapaj rájön, hogy nem tud megválni a reá bízott gyermektől: könnycsepp gördül ki a szeméből az elválás gondolatára. Az együtt töltött nap után szoros ragaszkodás alakult ki kettejük között. Lapaj Istók élete teljesen megváltozik. Mindenki legnagyobb meglepetésére elvállalja a gyermek felnevelését. Később gondol csak bele, hogy nem lesz képes eltartani, ha csak el nem ad valamit. És ez a történet csúcspontja: *Lapaj végül eladja dudáját.* Megsiratja, de mégis elengedi, mert az életében megváltozott a sorrend. *Az újszülött gyermek teljesen megváltoztatta őt, mindent új összefüggésbe helyezett az életében.*

Ugyanez játszódik le a karácsonyi történetben is. A pásztorokat, ezeket a félelmetes, szilaj férfiakat „*körülragyogja az Úr dicsősége*” és angyali hírt hallanak: *„Ne féljeteK, mert íne, hirdeteK nekteK nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz: üdvözítő született ma nekteK, aki az Úr KRISZTUS a Dávid városában.”* Egy újszülöttnak, egy születésnek a híre megváltoztatja ezeknek az egyszerű, kemény embereknek az életét. Semmi nem maradhat úgy, mint addig.

És ugyanez történhet ma velünk is! Mennyei Atyánk tudta jól, hogy milyenek vagyunk mi emberek. Azért lett emberré, mert számunkra csak a személyes jelenlét a meggyőző.

Kata lányom még csak két hónapos volt, amikor egy temetés miatt Csővárra kellett utaznunk. Feleségem egyik rokona halt meg, a temetésen volt az egész család, én maradtam otthon a nagymama házában, Katával. Minden rendben volt, nevetgélünk, játszottunk, mígnem Kata minden átmenet nélkül elkezdett sírni. Mít sírni, üvöltöni, de úgy, mint akit nyúznak. Az édesanyját hiányolta, ilyen hosszú ideig még nem voltak egymástól távol. Én mindennel próbálkoztam – éppen csak nem dudáltam, mint Lapaj, hasonló helyzetben – de semmi nem segített, sőt csak egyre hangosabban ordított. Hiába mondtam neki, hogy mindjárt jön édesanya, már úton van, beszéltem vele. Egészen addig üvöltött, amíg meg nem érkezett, és a kezébe nem vette, akkor mintha elválták volna, rögtön elhallgatott.

Ezért lett Isten emberré. Mert nem segít rajtunk a vigasztaló beszéd, meg az ígéretés, a távolról való részvét. A múlt dicsősége, vagy a jövő vigasztalása. Nekünk *jelenlét kell*, csak az lehet megnyugtató. És ezt ünnepeljük karácsonykor. Az Isten emberré lett értünk! Mert úgy szerette a világot, hogy újszülött Fiát adta. Mert egyedül ez segíthet rajtunk. Egyedül így változhat meg az életünk. Ha Isten maga jön el, és lesz személyesen jelen az életünkben. Karácsonykor mindig ez történik.

Egy csecsemő felsírt a betlehemi éjszakában. *És semmi nem maradhat úgy, mint azelőtt volt.*
Grendorf Péter

A Bibliától a pénztárcáig

Teológiai alapvetés és egy kis gyakorlati kitekintés pénzügyi kérdésekről

A Szentírásban az anyagi javakkal kapcsolatban közel 700 igehelyet találunk, Jézus ráadásul több példázatában nyilatkozott a földi javakról. A pénz a bibliai korban a gazdasági életben és a kereskedelemben általános értékmérőként és csereeszközként nemesfém és érme formájában volt ismert. A zsidó pénzek abban különböztek más népek pénzeitől, hogy csak növények és jelképek díszítettek. A római pénzek egyik oldalán az uralkodó arcképe volt látható. Jézus korában már Palesztinában főleg a római és a görög pénzek voltak forgalomban.

Maga Jézus nem hordott magánál pénzt, nem kezelt, nem gyűjtött pénzt. Tanításában helyére teszi a pénzt az ember életében: Nem az ember van a pénzért, hanem a pénz az emberért. Az bánik vele helyesen, aki nem felhalmozza, hanem mások javára is fordítja, s így gyűjt magának igazi, örök értékű kincset a mennyben: *„Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön, ahol a moly és a rozsdá megemészti, és ahol a tolvajok kiássák és ellopják, hanem gyűjtsetek magatoknak kincseket a mennyben, ahol sem a moly, sem a rozsdá nem emészti meg, és ahol a tolvajok sem ássák ki, és nem lopják el. Mert ahol a kincséd van, ott lesz a szíved is.”* (Mt 6,19-21)

Az Isten színe előtt élő ember számára világossá válhat ezek által is, hogy a pénzhez való viszonyunk vall az értékrendünkről és meghatározza az emberi kapcsolatainkat is. A hozzá való ragaszkodás, de a hanyagság egyaránt megmérgezhetsé mindennapjainkat. Az életben való elboldogulás eszköze, de nem a boldogság feltétele, hanem csak az első lépés, hiszen megteremti a lehetőséget hozzá. Tragikus végkimenetelű tud lenni, ha valakinek nincs munkája, jövedelme, nem tudja fenntartani magát, családját, nem tudja előteremteni a mindennapi életszükségleteket, vagy éppen egyik napról a másikra él. Ugyanakkor ha bízunk benne, ragaszkodunk hozzá, szeretjük, akkor már nem egyszerű eszköze mindennapjainknak, hanem gondolkodásunkat teljesen meghatározza és döntéseink meghozatalában nem egy szempont lesz csupán, hanem a mindent felülíró irányelv. A Prédikátor is így fogalmazza meg: *„Aki szereti a pénzt, nem elégszik meg a pénzzel; sem a jövedelemmel az, aki szereti a vagyont. Ez is hiábavalóság!”* (Préd 5,9). Hasonlóan tanít az Újszövetség is: *„Minden rossz gyökere a pénz szerelme, amely után sóvárogva egyesek eltévelyedtek a hittől, és sok fájdalmat okoztak önmaguknak.”* (1Tim 6,10).

Aki élete során sokszor átéli az anyagi javakban való ínséget és bőséget is, előbb-utóbb rádöbben, hogy az egyén helyzetét nagyban befolyásolják a külső tényezők, a kiszolgáltatottság életünknek ezen a területén is jelentkezik. A Szentírás egyértelműen megfogalmazza –még nem is kell a saját bőrünkön tapasztalni –, hogy ezen a világon minden materiális dolog átmeneti, és valójában semmi nem a mienk, hanem mindent ajándékba kaptunk. Isten kezében van az életünk, tud minden rezdülésünkről, és ez szabaddá tehet az aggodalmaskodástól, irigységtől.

Az anyagi biztonság ott kezdődik, amikor rádöbbenünk, hogy az egzisztenciális dolgokat nem (csak) pénzben mérhetjük, hanem az Isten által adott lehetőségekben is, ami az örök élet, a hétköznapi megélhetési feladatok végzése mögött meghúzódó valóság. Az örök élet nem vásárolható meg pénzen (Ézs 52,3-ban olvassuk: Ezt mondja az Úr: „*Ingyen adtalak oda, nem pénzen váltalak meg*”), semmilyen felajánlás önmagában nem biztosítja bűneink bocsánatát sem, de az egyház, amely az evangélium kincsét, az örök élet lehetőségét hirdeti a legkisebbektől kezdve a hazafelé készülőkig, magánszemélyek adományaiból próbálja magát fenntartani és értéket közvetíteni minél többek számára.

Ha eljutunk a miért adakozzunk kérdéstől a hogyanig, már jelentős utat teszünk meg. Ha jó szívvel, lehetőségeinket felmérve adakozunk, az azt is megmutatja, hogy megbecsüljük, fontos a számunkra az ügy. Pál apostol: „*Mindenki úgy adjon, ahogy előre eldöntötte szívében, ne kedvetlenül vagy kényszerűségből, mert a jókedvű adakozót szereti az Isten.*” (2 Kor 9,7) Szó sincs arról, hogy valaki a feleslegét adja Istennek vagy a nélkülöző megvonja magától az utolsó falatot. Egyszerűen ösztönözésről és elköteleződésről van szó.

Gyülekezetünk címjegyzékében 304 név szerepel, amely mögött meghúzódó evangélikusok száma igen eltérő, hiszen lehet, hogy egy soktagú családban két-három evangélikus van, míg más egyedülálló. Így klasszikus értelemben vett evangélikus családokról aligha beszélhetünk. Ami mindenesetre iránymutató lehet, hogy az elmúlt évben (november 30-ig bezárólag) közel egyharmaduk fizetett valamilyen adományt vagy egyházfenntartói járulékot. Ez idáig összesen adomány és egyházfenntartó hozzájárulás címén 1 242 140 Ft befizetés érkezett. A legnagyobb és legkisebb tétel kötött három számjegyű a különbség: 200 Ft-ról és 150 000 Ft-ról van szó. Zömében 13. kerületi lakosú gyülekezeti tagjaink között azonban korántsem ekkora nagy a társadalmi olló. Az egyházzal alkotott képünk tér el inkább ennyire.

Miért van szükség elkötelezettebb, kiszámítható egyházfenntartásra, anyagiak tekintetében? A fenntarthatóság és a tervezhetőség érdekében. Egyik nélkül sincs reális jövőkép. A presbitérium ezért határozta meg iránymutatóként a következő összegeket az éves egyházfenntartói hozzájárulásként:

-aktív dolgozó esetén 18 000 Ft (havi bontásban: 1500 Ft)

-nyugdíjas számára 6000 Ft (havi bontásban 500 Ft)

Ha azzal számolunk, hogy az aktív evangélikus dolgozók és nyugdíjasok fele-fele arányban vannak jelen kerületünkben, és egy cím mögé pesszimistán csak egy személyt helyezünk gondolatban, az irányzott befizetésből 3 648 000 Ft bevétel lenne a gyülekezetnek, mely a perselypénzzel kiegészülve önfenntartóvá tehetné egyházközségünket. S az e feletti bevételeink önerővé válhatnak halaszthatatlan állagmegőrzési és felújítási munkákhoz.

-gr-

Gyermekrovat

Hívogató kézműves és játszó délutánunkra

Idén is szeretettel várunk minden gyermeket, családot *december 15-én szombaton* 15 órától 18-ig gyülekezeti gyermektermünkbe **ünnepre készülő kézműves és játszó délutánunkra.**

Lehetőség lesz többek között *karácsonyi üzenő fal, képeslap, különböző ajtódíszek készítésére és karácsonyi játékok kipróbálására* is.

A belépés ingyenes, süteményt vagy innivalót örömmel fogadunk az alkalomra!.

Bibliai feladat kicsiknek

(óvodásoknak, elsősöknek)

A betlehemi csillag sokak számára jelezte Jézus megszületését, azonban erről a képről lemaradt a csillag nagyobbik része! Egészítsd, és színezd ki a rajzot!

Bibliai rejtvény nagyoknak

Az alábbi evangéliumi fejezetek – egy kivételével – Jézus születésével kapcsolatos történeteket tartalmaznak. Nézz utána a Bibliádban, hogy melyikben nincs egyáltalán szó a karácsonyi történetről! Jelöld meg azt a csillagot!

Máté evangéliumának
1. fejezete

Máté evangéliumának
2. fejezete

Márk evangéliumának
1. fejezete

Lukács evangéliumának
1. fejezete

Lukács evangéliumának
2. fejezete

Visszatekintés

Néhány kiemelt alkalmunkról, képekben:

Húsvéti gyermekbarát istentisztelet
2012. 04. 08.

Konfirmációi vizsga 2012. 05. 12.

Konfirmációi istentisztelet 2012. 05. 13.

Tanévnyitó istentisztelet 2012. 09. 09.

Ökumenikus Családfesztivál 2012. 10. 22.

Az egyházkerületi elnökség látogatása
presbitériumi ülésen 2012. 11. 29.

Kazuális szolgálatok az elmúlt egyházi évben

Akiket elkísértünk utolsó földi útjukon

Jézus mondja: „Az Isten pedig nem a holtak Istene, hanem az élőké. Mert az Ő számára mindenki él.” (Lk 20,38)

Horváth Lajosné sz. Somogyi Krisztina (93), Veres Ilonka sz. Vánca Ilonka (63), Nikoletti Gyuláné sz. Varga Gabriella (80), Gottlieb Pálné sz. Kurcsán Klára (79), Christ Lajosné sz. Unger Ilona (93), Stiener Mátyásné sz. Weninger Mária (98), Tibiássy Lászlóné sz. Kajos Olga (89), Aradi Istvánné sz. Csonka Erzsébet (77), Báder Antalné sz. Lukács Éva (76), Fejes Gyuláné sz. Fodor Julianna (89), Ruttkay Dezső Ferenc (58), Adámi Pálné sz. Doby Judit (72), Szász Balázs (80), Tálosi Tiberné sz. Morvay Éva (53), Zóber Miklósné sz. Hugyi Zsuzsanna (91), Szűcs Károlyné sz. Németh Magdolna (80)

Akik a keresztség szentségében részesültek

Jézus mondja: „Engedjétek hozzám jönni a kisgyermekeket” (Mk 10,14)

Keller Vivien, Olivér Markus Kylmänen, Riczler Kíra, Szalczér Anna, Domján Laura, Varga Léna Sára, Hőgyes Frida, Molnár Ádám

Konfirmációi fogadalmat tettek

Gyermekek

Jézus mondja: „Aki tehát vallást tesz rólam az emberek előtt, arról majd én is vallást teszek mennyei Atyám előtt” (Mt 10,32)

Balogh Barbara, Kovács Lili Antónia, Marschalkó Márk, Susánszky Alexandra, Varga Balázs

Felnőttek

Jézus mondja: „Légy hű mindhalálig és neked adom az élet koronáját” (Jel 2,10)
Szabó Emília

Akik házasságukra Isten áldását kérték

Jézus mondja: „Amit tehát az Isten egybekötött, ember azt el ne válassza” (Mt 19,6b)

Szabados Attila – Zsámboki Ágnes

Túrmezet Erzsébet: Krisztusra várunk

Nem tudjuk, mi jön: titok a holnap.

Némák a titkok. Nem válaszolnak.

Rejtő ködükbe szemünk nem láthat...

de elültetjük kis almafánkat,

bízva, hogy kihajt,

gyümölcsöt terem.

Titok a jövő,

Sürget a jelen.

Nem tudjuk, mi jön: titok a holnap.
Némák a titkok. Nem válaszolnak.
De a ma int, hogy híven szolgáljunk,
mert tudjuk, Ki jön:
Krisztusra várunk.

Ha hirtelen jön, ha észrevétlen,
Munkában leljen, ne resten, tétlen!
Testvérek terhét vállalja vállunk!
Mert tudjuk, Ki jön:
Krisztusra várunk.

Ünnepi istentiszteleteink

December 23. Advent 4. vasárnapja de. 10 óra: istentisztelet

December 24. Karácsony este du. 3 óra: gyermekbarát istentisztelet

December 25. Karácsony ünnepe de. 8 óra: – Frangepán utcai református templom: úrvacsorás istentisztelet de. 10 óra: úrvacsorás istentisztelet

December 26. Karácsony második napja de. 10 óra: úrvacsorás istentisztelet

December 31. Óév este du. 5 óra: óévi hálaadás

Január 1. Újév napja de. 10 óra: úrvacsorás istentisztelet

Január 6. Vízkereszt napja de. 10 óra: istentisztelet

Gyermekbarát szentesti istentiszteletünkön december 24-én 15 órakor gyülekezetünk „nagyjai” készülnek többféle meglepetéssel a „kisebkek” számára.

Állandó alkalmaink

Minden vasárnap 10 órakor tartunk *istentiszteletet*,

párhuzamosan pedig a 2-12 éves korosztállyal *gyermek-bibliakör* folyik, melynek témája a tanévben: Isten tenyerén hordoz bennünket – Jézus lábnyomait követjük.

Keddenként 17:30-kor kezdődik a *gyülekezeti hittanóra* alsósok számára

Csütörtökönként 10 órai kezdéssel lehet bekapcsolódni *bibliaórái alkalmainkba*, témánk továbbra is Lukács evangéliuma

Hó második és negyedik péntekén 10 órakor kezdődik a *baba-mama kör*

Budapest-Angyalföldi Evangélikus Egyházközség

1134 Budapest, Kassák Lajos u. 22. 320-8207

angyalfold.lutheran.hu, angyalfold@lutheran.hu

Bankszámlaszám: 11713005-20456104

Grendorf Péter lelkész: +3620-775-3964

peter.grendorf@gmail.com

Körlevelünk évente három alkalommal jelenik meg.

Készült:

a Graphic nyomdában.

Szerkesztette:

Grendorf-Balogh Melinda